

Behandling, at Dommeren skal drage særlig Omsorg for, at Sagen fremmes med den størst mulige Hurtighed. Som særlige Bestemmelser, der skulle tilsigte en hurtig Behandling, kan nævnes, at Forligsmægling kan undlades og at kun visse særlig nævnte Indsigelser kunne fremsættes.

2. *Ægteskabssager samt Sager, hvorunder Arvingerne søge sig en bortebleven Persons Formue tilkendt.* Alle disse Sager henhøre under Underret. Kunne Sager angaaende et Ægteskabs Ugyldighed eller Opløsning ikke anlægges ved Sagvolderens Hjemting, fordi dette ikke vides, eller fordi Sagvolderen har forladt Landet, skulle de anlægges, hvor Sagvolderen sidst havde Bopæl eller Opholdssted her i Riget, altsaa uden Hensyn til, om det vides eller under Sagen oplyses, hvor i Udlandet Sagvolderen har Bopæl eller Opholdssted. Der skal altid sørges for, at Sagsøgte under Sagen optræder med eller ved Sagfører, og det kan altid af Retten forlanges, at saavel Sagsøgeren som Sagsøgte, hvis denne da bor eller opholder sig i Riget, skulle fremstille sig til Afhøring under Ed. Overanklageren kan i tvivlsomme eller mistænkelige Sager indtræde som Intervenient paa det offentlige Vegne for at hindre, at Skilsmisse- eller Ugyldighedsdom urettelig opnaas. — I Sager, hvorunder en bortebleven Persons Arvinger søge sig hans Formue tilkendt til Indtægtsnydelse eller til Ejendom, skulle Sagsøgerne sørgе for, at et Forsvar for den borteblevne beskikkes, og ere pligtige efter Rettens Paalæg at fremstille sig for at afgive edelig Forklaring angaaende de Omstændigheder, paa hvilke Sagens Afgørelse beror.

3. *Umyndiggørelse o. l.* Afgørelse herom skal herefter træffes af Retten (ikke af Øvrigheden). Underdommeren afsiger Umyndiggørelsesdekretet, naar den, der skal umyndiggøres, ikke rejser Indsigelse derimod, og Dommeren finder tilstrækkelig Grund til Umyndiggørelsen — i modsat Fald henvises Sagen til Landsrettens Afgørelse. Dennes Dom kan indankes for Højesteret, hvorimod det Dekret, der afsiges af Underretsdommeren, ikke kan paaklages for højere Ret. — Noget tilsvarende gælder for Beskikkelse af *fast Lavvæрге* for en Enke ifølge Begæring fra andre end Enken selv. En Begæring fra hende selv tages uden videre til Følge af Underdommeren. — Bestemmelse om, hvem der skal være Væрге eller Lavvæрге, træffes vedvarende af Øvrigheden.

4. *Mortifikations- og Ejendomsdom.* Den væsentligste Forandring fra det nugældende er den, at Afgørelsen af, om Stævning i disse Øjemed maa udstedes, skal træffes ved Retskendelse (nu af Administrationen). I øvrigt følger den procesuelle Fremgangsmaade i disse Sager Udkastets almindelige